

CONTINGUTS

POLITIQUES PÚBLIQUES I REFORMES LEGISLATIVES

PAÏSOS D'EUROPA DE L'EST**ESTÒNIA****Aprovació d'una excedència parental retribuïda a Estònia**
Dagmar Kutsar

D'acord amb les seves normatives, la Unió Europea regula els permisos de maternitat i les excedències parentals per tal de garantir la igualtat d'oportunitats entre homes i dones en l'àmbit familiar i afavorir el millor interès del menor. A Estònia el debat sobre un possible "salari" parental va començar a finals dels anys 80 i va sorgir de nou l'any 2002 com a una mesura potencialment pro-natalista de cara a animar les parelles a tenir més fills. El debat públic se centrà en diversos dilemes. Hauria de ser la prestació una quantitat fixa i de caràcter universal? Com en aquesta societat el desig de tenir fills és majoritari, haurien de tenir aquests el mateix valor independentment del nivell social o professional dels seus pares? Aquesta prestació hauria de ser per al pare, per a la mare o indistintament per a ambdós progenitors? Dos dels temes importants que centraren el debat foren la igualtat d'oportunitats al mercat de treball entre mares i pares i la implicació d'aquests darrers en la cura dels infants. Cal considerar la prestació com una compensació per la pèrdua d'ingressos que comporta la vinguda d'un infant? Si ho considerem així, s'hauria de calcular la quantia de la prestació en funció del salari dels pares, encara que això pogués contradir la idea universalista segons la qual tots els nens tenen el mateix valor, però que potser estimularia les dones amb ingressos elevats a tenir més fills.

La prestació per excedència parental fou aprovada a Estònia el 1er de gener del 2004. La llei estableix la quantia de la prestació en funció del salari del progenitor que fa ús de la llicència, amb uns límits superiors i inferiors fixos, i cobreix un període que va des de la finalització del permís de maternitat fins que el nen compleix un any. En el cas que la mare no fos activa, rebria el nivell mínim del subsidi des del dia naixement del nen fins que complís els 11 mesos.

L'aprovació d'aquesta disposició ha fet albergar grans esperances que creixi la natalitat de les dones amb ingressos elevats i ha generat intervencions optimistes en els mitjans de comunicació, tot deixant de banda les necessitats dels infants. Si bé és veritat que s'ha produït un lleuger increment en el nombre de naixements, la majoria es donen en llars amb ingressos baixos o nuls. Les estadístiques també mostren que al voltant d'un terç de les mares no tenien un contracte de treball abans del naixement i que un quart d'elles han percebut uns ingressos propers als del salari mínim. Està prenent força un debat sobre quin serà el destí d'aquestes famílies i infants després de la finalització de la prestació, però ara es conceptua com a un problema de pobresa infantil.

Enllaç amb la notícia: <https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=688483> (en estoniana; versió anglesa no disponible).

BULGÀRIA**Dues noves lleis a Bulgària: Mediació i violència domèstica**
Velina Todorova**Mediació**

El 2 de Desembre del 2004, el parlament de Bulgària va aprovar la seva primera llei sobre mediació, que va entrar en vigor el 22 de Desembre del 2004. La mediació no representa tan sols una nova pràctica reconeguda per la llei, sinó també un nou concepte per als professionals i la societat búlgars. El Juny del 2005, el Ministre de Justícia va aprovar un conjunt de reglaments de llei: a) Models de formació per a mediadors, b) Normes ètiques i de procediment per a la conducta dels mediadors, i, c) registre oficial de mediadors. La llei contempla els següents aspectes: 1/ definició i organització del servei de mediació; 2/ principis de la mediació; 3/ estatut jurídic dels mediadors; 4/ procediments; 5/ forma, contingut i efectes jurídics de l'acord.

La llei de Mediació defineix aquest concepte com a "un procés voluntari i confidencial per a la resolució del litigi de manera extrajudicial on un mediador assisteix les parts enfrontades per tal que puguin arribar a un acord" (article 2). La llei preveu un ampli ventall de possibilitats per la mediació, que va més enllà dels litigis de naturalesa jurídica. Els litigis de caire jurídic poden ser de diferents tipus: civils, comercials, laborals, familiars i administratius relacionats amb els drets dels consumidors, així com d'altres entre persones naturals i/o jurídiques. El Codi d'Enjudiciament Criminal també assenyalava en el seu article 3 alguns casos en què cal recórrer a la mediació.

La llei contempla dues opcions per recórrer a la mediació. Primerament, a iniciativa privada de les dues parts en conflicte, poden proposar resoldre el litigi a través de la mediació o bé, en una clàusula d'un contracte, acordar utilitzar-la en possibles litigis futurs (article 11/1,3). Les parts implicades tenen les mateixes oportunitats a l'hora de participar

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives**
(pàg. 1)

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives**
(pàg. 2)

**Aspectes jurídics i
legislatius**

Recensions de llibres

**Activitats nacionals i
internacionals**

Enllaços d'interès

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 1)**

en un procés de mediació. Poden participar-hi de bon grat i poden retirar-se'n en qualsevol moment. En segon lloc, el tribunal encarregat d'un cas pot proposar la mediació com a mitjà de resoldre el litigi (article 11/2). A banda d'aquestes disposicions generals, la llei no estableix explícitament una interacció entre la mediació i el procés civil. La regulació d'aquesta matèria s'ha deixat tal vegada encarregada deliberadament a la futura Llei d'Enjudiciament Criminal, actualment en curs d'elaboració. De moment, la llei preveu que si amb ocasió d'un procés judicial s'iniciés un acte de mediació, les parts haurien d'informar a l'autoritat pública competent perquè suspengui el procés (article 14/2). En cas que la mediació finalitzés, es reprendria el procés civil d'acord amb el dret processal (article 15/3).

Tal i com preveu la llei, el mediador hauria de ser una persona natural, amb capacitat d'obrar, que no hagués estat condemnat per cap delictes i que constés en el registre oficial de mediadors del Ministeri de Justícia. En un acte de mediació poden participar més d'un mediador (articles 4 i 8). D'acord amb la llei, "les persones encarregades de funcions d'administració de la justícia en el sistema judicial resten excloses de les activitats de mediació" (article 4). La llei no permet al mediador oferir assessorament legal a les parts en conflicte (article 10/1). No obstant, en un procés de mediació poden intervenir advocats, així com d'altres especialistes (article 12/3). La llei subratlla els principis de mediació següents: neutralitat, imparcialitat i confidencialitat. D'acord amb aquests principis, la llei obliga al mediador a conduir el procés només si és capaç de garantir la seva pròpia independència, imparcialitat i neutralitat. Durant el procés, el mediador està obligat a accedir a les pretensions de cadascuna de les parts del litigi. El mediador hauria de retirar-se del procés si es donessin circumstàncies que poguessin posar en dubte la seva independència, imparcialitat o neutralitat (article 10).

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 2)**

Violència domèstica

La Llei de Protecció contra la Violència Domèstica fou aprovada pel Parlament de Bulgària el 16 de març del 2005 i entrà en vigor el 1er. d'abril del 2005. L'article 2 dona la següent definició de violència domèstica: qualsevol acte de violència física, psicològica o sexual, tant en grau de consumació o de temptativa, així com la restricció eficient de la llibertat i de la privacitat individuals, comesa contra individus que formen o havien format part de la mateixa família, que estan emparentats, que formen una parella de fet o que viuen junts. Aquesta definició abasta la violència comesa per (article.3) cònjuges o ex-cònjuges, una persona que viu o ha viscut aparellada amb la víctima, una persona que té un fill en comú amb la víctima, per ascendents o descendents o germans, una persona emparentada per afinitat amb la víctima fins al segon grau, un guardià, un tutor o un progenitor d'acollida.

La llei preveu dins l'administració de justícia un procés especial civil d'emergència en els casos de violència domèstica. L'audiència territorial dicta un aute per a la protecció de les víctimes de la violència, que pot comportar l'aplicació de mesures restrictives contra la persona violenta. Les resolucions judicials estan redactades en forma de sentència i poden comportar alguna de les mesures següents: imposar mesures contra l'agressor perquè no pugui cometre més actes de violència domèstica, separar l'agressor de la víctima i de l'habitatge comú, restringir els drets de l'agressor de manera que no es pugui acostar a l'habitatge, al lloc de treball i als llocs en què es relaciona la víctima, dictar mesures provisionals de contacte amb l'infant que permetin vetllar pel seu millor interès.

La llei també contempla altres mesures com ara: adreçar les víctimes a programes de rehabilitació i obligar l'agressor a seguir determinats programes de tractament. La validesa de l'aute de protecció té la duració d'un any. En tots els casos de violència, el tribunal imposa una sanció a l'agressor – des de 200 a 1000 levs (de 100 a 500 euros). Seria recomanable que la llei prevegés altres mesures que no s'hi esmenten explícitament i que han de ser especificades pel tribunal de manera que aquest pogués mostrar-se més flexible en cada cas individual.

El procés de protecció contra la violència domèstica pot ser iniciat a demanda de la víctima o incoat pel director executiu de l'Agència d'Assistència Social. En cas que calgui brindar una protecció urgent a la víctima, també poden iniciar el procés els seus parents més propers.

Un dels aspectes més positius de la nova llei és la possibilitat que, en alguns casos, el jutge pugui dictar un aute de protecció que només es basi en la declaració de la víctima sense que s'hagin pogut recaptar altres proves. Per tal d'accelerar el procés, les demandes i sol·licituds d'incoació del procediment es posaran en marxa immediatament de manera que hi hagi garanties jurídiques que la sentència sigui dictada en un mes o mes i mig. En els casos d'amenaques serioses contra la salut i la vida de la víctima, es pot aplicar un procediment d'urgència en què l'aute de protecció es dicti en 24 hores en un procés a instància de part, que aleshores prossegueix com un procés normal. Els documents elaborats per les ONG que treballen per donar suport a la víctima són reconeguts en el procés.

La policia desenvolupa un paper important en la protecció d'urgència de les víctimes de violència domèstica. En el curs del procés judicial la policia està obligada a notificar a l'agressor l'obertura del procés així com els autes de protecció i en especial la posada en pràctica de les mesures de constrenyiment que formin part de les resolucions del tribunal, tot limitant la possibilitat de que l'agressor cometi més danys a base d'apartar-lo del domicili comú així com dels cercles en què la víctima es relaciona. Aquestes mesures es porten a terme amb la participació de la policia. Fins i tot, en cas que l'agressor no acatés les resolucions del tribunal, la policia pot arrestar-lo i notificar-ho al fiscal.

Les ONG que treballen en l'àmbit de la violència domèstica poden tenir una intervenció en el procés. Aquelles que estan registrades d'acord amb la Llei d'Assistència Social, poden elaborar documents que poden ser presentats al tribunal; els seus representants poden participar com a testimonis dels efectes de la violència a la víctima i formar part de la xarxa de programes socials per la rehabilitació de les víctimes. A més a més, està prevista la cooperació entre les ONG i les institucions de l'Estat. Aquesta cooperació es centra en les àrees de prevenció de la violència domèstica, el suport a la víctima i la selecció i educació de les persones que posaran en marxa la llei.

[Enllaç amb les lleis al document adjunt: versió anglesa \(Traducció informal\) \(PDF\)](#)

**Aspectes jurídics i
legislatius**

Recensions de llibres

**Activitats nacionals i
internacionals**

Enllaços d'interès

RÚSSIA

10È ANIVERSARI DEL NOU CODI DE FAMÍLIA RUS**Masha Antokolskaia***

Els dies 5 i 6 de desembre del 2005, Rússia va celebrar el 10è aniversari del seu Codi de Família del 1995. Les celebracions es van fer en forma de col·loqui al Parlament rus i a l'Acadèmia Russa de Ciències Jurídiques on es van reunir els seus redactors, polítics, acadèmics, magistrats i altres professionals provinents de Moscou i d'altres regions del país, així com convidats de l'estranger.

La redacció del nou codi fou a càrrec d'un grup de set juristes experts, nomenats per la *Duma estatal**. Des de les reformes radicals dels anys 1920, el dret rus de família ha estat un dels més moderns d'Europa. Per això, els redactors del codi van poder elaborar-lo a partir d'una dilatada tradició ja existent. D'aquesta manera, van estar en condicions de forjar una llei innovadora que conté moltes solucions imaginatives als problemes del modern dret de família. Així, Rússia esdevé un dels pocs països que brinden una regulació substantiva de la maternitat de lloguer. També s'introdueix de fet el divorci sense culpa a la legislació russa. Per últim, es dedica un capítol sencer als drets dels infants que va molt més enllà de les garanties mínimes recollides a la Convenció sobre Drets de l'Infant de Nacions Unides.

Els assistents al col·loqui es van mostrar molt satisfets pel que fa als 10 anys d'aplicació del Codi de Família. No obstant, també es van identificar molts problemes apressants i es van suggerir maneres de millorar-lo i de continuar avançant. Hi va haver un gran debat sobre una necessitat pendent i urgent: la regulació de la cohabitació. La ratificació de la convenció de La Haia sobre l'adopció internacional va causar un gran debat que en alguns moments fou poc equànime. Alguns polítics influents van expressar idees un xic xocants en relació amb aquesta convenció.

En general, les celebracions varen donar mostres d'un estat d'ànim optimista en el sentit que, malgrat els enormes problemes socials i econòmics amb que s'enfronta el país, els operadors jurídics estan fent una bona feina en el camp del dret de família.

*La Cambra baixa del Parlament Rus.

* Professora de Dret Privat a la *Vrije Universiteit* d'Amsterdam, Països Baixos. Membre del grup de juristes experts encarregat de la redacció del Codi de Família Rus del 1995 des del 1993 .

POLÒNIA

EL GOVERN POLONÈS PREVEU APROVAR UN PERMÍS DE PATERNITAT

El govern polonès està considerant la possibilitat d'aprovar una disposició sobre permisos de paternitat. Després de l'anunci d'ahir en que considera allargar la durada del permís de maternitat en dues setmanes aquest any i en dues més l'any que ve, el Primer Ministre Marcinkiewicz ha afegit avui que opcionalment aquests permisos també haurien de fer-se extensibles als pares. El primer ministre també ha promès que el govern proposaria mesures legals per protegir a les mares que vulguin tornar a treballar després de gaudir del permís. En canvi, per a fer altres possibles canvis s'haurà d'esperar fins al pressupost de l'any 2007. La tasca de simplificar les disposicions tributàries i de preparar el nou pressupost, ha estat encomanda a la nova vice-primer ministre i ministra de finances Zyta Gilowska, ex –membre de la Plataforma Cívica. De moment, el Sr. Marcinkiewicz i la Sra. Gilowska fan front a la difícil tasca de convèncer al Parlament que accepti la seva proposta de pressupost. Està previst que la votació del pressupost sigui el proper dissabte. En cas que no s'aproves, s'haurien de convocar noves eleccions per al proper mes d'abril.

Font: *Polskie radio*, 10.01.2006, www.radio.com.pl/polenia/article.asp?tid=31620&j=2

BULGÀRIA

LA LLEI DE PROTECCIÓ DE L'INFANT EN CONCORDANÇA AMB LA LEGISLACIÓ EUROPEA

El consell de Ministres ha aprovat un projecte de llei per presentar esmenes a la Llei de Protecció de la Infància. Aquestes esmenes estan relacionades amb l'entrada de Bulgària a la Unió Europea i els compromisos que això implica.

Les esmenes crearan el marc legislatiu d'una xarxa de sistemes d'informació nacional. El manteniment d'aquesta xarxa és responsabilitat del president de l'organisme estatal encarregat de la protecció de l'infant. La llei també està en harmonia amb els darrers canvis en el Codi de Família relacionats amb les mesures d'adopció.

El govern de Bulgària proposarà al Parlament un nou programa legislatiu en matèria de dret de família que es començarà a debatre el proper maig del 2006.

Per a més informació consulteu: www.government.bg.

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 1)**

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 2)**

**Aspectes jurídics i
legislatius**

Recensions de llibres

**Activitats nacionals i
internacionals**

Enllaços d'interès

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 1)**

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 2)**

**Aspectes jurídics i
legislatius**

Recensions de llibres

**Activitats nacionals i
internacionals**

Enllaços d'interès

The Future of Childhood: Towards the Multidisciplinary Study of Children.

Alan Prout

London and New York: Routledge Falmer, 2005.

Alan Prout és Catedràtic de Sociologia de la Universitat de Stirling (Escòcia) i un dels seus principals interessos de recerca és la creació i l'elaboració d'una sociologia de la infància. L'obra analitza el lloc que ocupen els nens i la infància en la societat contemporània, els límits variables entre l'adulthood i la infància i el caràcter canviant de la infància en un món en procés de globalització. De la mateixa manera, s'examina críticament el paper dels artefactes materials i de les tecnologies en la construcció de la infància en el món d'avui. S'hi argumenta que la infància és un fenomen heterogeni, complex i emergent i que això significa que està constituït per una àmplia varietat de recursos materials, discursius, culturals, naturals, tecnològics, humans i no humans.

El llibre s'originà a partir de la implicació de l'autor amb el que s'ha anomenat els nous estudis sobre infància. Per a ell l'estudi de la infància requereix un vast conjunt de recursos intel·lectuals així com un enfocament pluridisciplinari. Actualment és possible entreveure l'aparició d'un camp de recerca més coherent, de manera que els estudis sobre infància puguin ser finalment capaços de trobar un nou aparell conceptual.

Un dels principis dels 'nous estudis sobre infància' és que aquesta no pot ser simplement tractada com a un fenomen universal i biològicament donat, sinó que s'ha de situar en el seu context social i cultural. Cal examinar la infància com a una construcció social i estudiar els infants, no pas com a objectes passius de la socialització, sinó com a actors socials per propi dret. Aquest argument es recolza en la convicció que resulta millor no estudiar pas la infància dins un marc construït a partir de l'acceptació implícita d'un seguit de dicotomies antagòniques. De fet, la darrera part del segle XX assistí a l'erosió de les fronteres entre moltes categories que en el pensament modernista eren considerades com a mútuament excloents. Per a Alan Prout, l'esforç de crear aquest nou camp dels estudis sobre infància serà més efectiu si forma part d'una empresa més àmplia d'avançar més enllà del pensament dualista en general.

Finalment, en el darrer capítol sobre el futur de la infància l'autor brinda alguns exemples de diferents combinacions de materials heterogenis extrets de la societat i de la natura en els camps de les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC), així com de les tecnologies psicofarmacèutiques i reproductives. Sosté que les noves tecnologies de les TIC desestabilitzen, no tan sols els límits entre les esferes pública i privada, sinó també entre l'adulthood i la infància contribuint a crear condicions en les quals la dependència dels nens esdevé problemàtica i en les quals les veus de les minories, entre elles els infants, podrien veure's construïdes i amplifícades.

Childhood in Europe. Approaches – Trends - Findings

du Bois-Reymond, Manuela; Suenker, Heinz; Krueger, Heinz-Hermann (eds.)

New York: Peter Lang 2001.

Aquest volum representa una contribució a l'aprofundiment d'anàlisis sobre la infància tant a nivell teòric com empíric. A diferència d'estudis que se centren més aviat en una perspectiva psicològica, els autors ofereixen un àmplia panoràmica basada en les ciències socials. En comptes d'anàlitzar els infants des d'una perspectiva evolutiva, els capítols tracten sobretot del nen com a un actor cultural i social i de la infància com a una categoria social independent.

Les aportacions es refereixen als canvis que han experimentat els infants en les seves vides diàries dins les famílies, a l'escola i en el context de l'ús dels mitjans de comunicació de massa i de les activitats de lleure en diferents països. Segons els autors, les relacions entre pares i fills han canviat de manera fonamental, ja que avui es regeix molt més que no pas abans pel principi de la negociació i de la comunicació oberta (p. 3), i els infants han guanyat influència dins la família, encara que en part hi ha diferències considerables entre diferents grups socials. En la seva contribució, Hengst mostra com en diferents societats europees els pares structuren la infància dels seus fills entre l'autonomia i la tutela de maneres força diferents. Buechner i Fuhs sostenen que les formes en què s'estructura la relació entre escola i lleure aconsegueixen un important paper en la qualitat de la infància. Els nens d'avui aprenen no tan sols a l'escola sinó també cada vegada més en el seu temps de lleure. Això suposa tant oportunitats com riscos en les vides de fills i pares, els quals coneixen o ignoren sovint els potencials cognitius i socials de les activitats de lleure. Polònia representa un bon exemple en aquest context en què, segons el capítol per Smolinska-Theiss, hi ha un abisme entre la percepció de l'educació i de les potencialitats del lleure per part dels pares de les noves classes mitjanes i la que es dona entre les famílies pobres. El llibre analitza estratègies metodològiques per fer que 'els nens comptin' i comprèn nous debats sobre els drets dels nens a participar en la vida social, com ara en el capítol de Qvortrup, que enfoca la participació com a una mesura central que tracta de conciliar la seva nova autonomia i el seu nou paper social amb la necessitat d'integrar-los en la societat.

WELLCHI NETWORK

ACTIVITATS PREVISTES

2ª Conferència:

"Well-being of children and labour markets in Europe.

Different kinds of risks resulting from various structures and changes in the labour market"

31 Març- 1 Abril 2006, Hamburg (Alemanya).

Organitzat per: Universitat d'Hamburg.

Veieu: <http://www.ciimu.org/wellchi/agenda/indexagenda.htm>

5è seminari:

"Transmission of inequalities from generation to generation and their impact on social cohesion".

13-14 Setembre 2006

Organitzat per: Universitat de Göteborg (Suècia).

Veieu: <http://www.ciimu.org/wellchi/agenda/indexagenda.htm>

ACTIVITATS ANTERIORS

3er Seminari:

'WORKING FLEXIBILITY AND CARING ARRANGEMENTS'

1-3 Setembre 2005, Rennes (França)

Organitzat per: École Nationale de la Santé Publique

See: <http://www.ciimu.org/wellchi/reports/indexreports.htm>

4rt seminari:

"Children in multicultural societies"

2-3 Desembre 2005, Atenes (Grècia).

Organitzat per : National Centre for Social Research (EKKE).

Veieu: <http://www.ciimu.org/wellchi/reports/indexreports.htm>

ALTRES ACTIVITATS

Third International Conference on the Impact of Global Issues on Women and Children

12-16 Febrer 2006, Universitat de McMaster (Bangladesh)

Contacte: ic2006@mcmaster.ca

Child Inclusion as a Challenge to the Mediterranean Partnership of the EU

16-17 Febrer 2006, Fundació Europeapels nens del carrer arreu del món, Brussel·les, Bèlgica

Contacte: elisabetta.fonck@enscw.org

Work Life Balance Conference 2006

22-23 Febrer 2006, Hyatt Regency Perth (Australia)

http://www.docep.wa.gov.au/Ir/WorkLife/Work%20and%20Family/Conference%202006/Work_Life_Balance_Co.html

International Interdisciplinary Conference on Children's Rights - An Appraisal of the Children's Rights Convention: Theory meets practice.

18-19 Maig 2006, Gante (Bèlgica).

http://www.law.ugent.be/pub/iuap/c_welcome.html

International Interdisciplinary Conference on Children's Rights - An Appraisal of the CRC - Theory Meets Practice

18-19 Maig 2006, Interuniversity Attraction Poles- Xarxa de Recercasobre drets Humans dels infants, Centre de Drets Humans Universitat de Gante (Bèlgica).

Contacte: Marie.Delplace@UGent.be

The Century of the Child. Children's Rights and the Nation-State in the US, France and Sweden, 1990-2000

May 24 - 26 2006, Universitat de Columbia. EEUU.

Contacte: ltierste@barnard.edu

Developing Foster Care in CEE / CIS / Baltics - Learning Together

4-7 Juny, International Foster Care Organisation, Eslovàquia

Contacte: east-east@ifco.info

Childhood and Youth: Choice and participation.

4-6 Juliol 2006, Sheffield University, Regne Unit.

<http://www.shef.ac.uk/cscy/conference2006/conf-details/conference-details.htm>

XVI ISA World Congress of Sociology

The quality of social existence in a globalising world
23-29 Juliol 2006, Durban (Sudàfrica)

<http://www.ucm.es/info/isa/congress2006/index.htm>

International Conference on Children and Divorce.

24-27 Juliol 2006, Universitat d'East Anglia, Norwich (Regne Unit).

<http://www.iccd2006.com/>

[Polítiques públiques i reformes legislatives \(pàg. 1\)](#)

[Polítiques públiques i reformes legislatives \(pàg. 2\)](#)

[Aspectes jurídics i legislatius](#)

[Recensions de llibres](#)

[Activitats nacionals i internacionals](#)

[Enllaços d'interès](#)

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 1)**

**Polítiques públiques
i reformes
legislatives
(pàg. 2)**

**Aspectes jurídics i
legislatius**

Recensions de llibres

**Activitats nacionals i
internacionals**

Enllaços d'interès

1. Národní institut dětí a mládeže (NIDM) (Institut Nacional de la Infància i la Joventut) – República Txeca

http://www.idm-msmt.cz/a_index.php

2. TÁRKI (Centre Social de Recerca) - Hongria

<http://www.tarki.hu>

3. Instytut Pracy i Spraw Socialnych (Institut del Treball i d'Afers Socials)I- Warszawa (en polonès)

<http://www.ipiss.com.pl/>

4. Institutul de Cercetare a Calității Vieții (Institut de Recerca per la Qualitat de Vida) - Rumania

<http://www.iccv.ro/english/newsite/index.htm>

5. Centre independent per la recerca social (CISR) - Rússia

<http://www.cisr.ru>

6. Xarxa per l'Anàlisi de la Política Social Europea (Espanet)

<http://www.espanet.org/>

7. COST Action 19 – Children's Welfare (text escrit per Thomas Olk, participant a COST Action 19)

La nova precarietat de l'Estat de benestar així com la creixent influència del mercat estan posant a prova els mons i les vides quotidianes dels infants (ja sia en les famílies, escoles, parvularis i centres de lleure). Els canvis demogràfics deixen els infants vulnerables davant la competència per obtenir recursos públics, accés a l'espai urbà i ús del seu temps. Com a contendents en la palestra política i econòmica, els infants es veuen marginats ja que no posseeixen grups d'interès forts per tal de defensar els seus drets a l'obtenció de recursos. Tanmateix, les societats no poden prescindir de les contribucions dels infants a la col·lectivitat. Els grans canvis socials que estem experimentant exigeixen fer anàlisis més aprofundides sobre la ceguesa cultural davant l'aportació de la infància al teixit social i els seus efectes per als nens.

COST A19 fou creada el juny del 2001 i les seves activitats duraran fins al juny del 2006 (persones de contacte: An-Magritt Jensen (presidenta) and Thomas Olk (vice-president)). La seva finalitat és estudiar el benestar de la infància en les societats en procés d'envelliment. L'estudi se centra en tres àmbits: benestar material; accés a l'espai i ús del temps; drets i discursos infantils. La perspectiva científica de la xarxa es troba disponible en una memòria (*Memorandum of Understanding*). El primer pas consistí en la publicació de 13 estudis en dos volums. La segona fase tindrà lloc el 2006 que suposarà la publicació de dos altres volums intitulats "*Children's Economic and Social Welfare*" and "*Access to Space and Use of Time*" (títols provisionals). El congrés final tindrà lloc al Centre de la Universitat de Roskilde (Dinamarca) els dies 16-17 de juny del 2006. Per a més informació sobre COST i presentació de ponències al congrés, podeu visitar la pàgina web de COST.

Per a més formació sobre COST A19:

<http://www.svt.ntnu.no/noseb/costa19/>

Jensen, An-Magritt/Ben-Arieh, Asher/Conti, Cinzia/Kutsar, Dagmar/Phádraig, Márie Nic Ghiolla/Nielsen, Hanne Warming (eds.): *Children's Welfare in Ageing Europe*. Volume I + II, Trondheim 2004.

8. Campanya a favor de la Fi de la Pobresa Infantil (End Child Poverty Campaign)

<http://www.ecpc.org.uk/>

Fi de la Pobresa Infantil Ja i per a Tots els Nens

El mes d'abril del 2001, un conjunt d'ONG capdavanteres en el camp de la infància i de les famílies aplegaren forces per tal de constituir Fi de la Pobresa Infantil. Des d'aleshores ha augmentat el nombre dels nostres afiliats, que avui comprèn un ampli ventall d'organitzacions dels sectors públic, privat i del voluntariat així com sindicats i grups religiosos. El nostre objectiu és senzill: eradicar la pobresa infantil i les nostres finalitats clares:

- * Informar el públic sobre les causes i els efectes de la pobresa infantil;
- * Forjar un compromís entre els sectors públic, privat i del voluntariat per acabar amb la pobresa infantil vers el 2020;
- * Defensar la conveniència d'eradicar la pobresa infantil vers el 2020 davant el govern actual i governs successius.

En la campanya a favor de la Fi de la Pobresa Infantil participen més de 75 organitzacions que representen molts milers d'afiliats pertanyents a un ampli ventall de sectors. El contingut d'aquesta pàgina web representa els punts de vista de Fi de la Pobresa Infantil, però no reflecteix necessàriament els punts de vista de les organitzacions afiliades.

BULGARIA

Mediation Act

Promulgated, State Gazette No. 110/17.12.2004

Chapter One GENERAL DISPOSITIONS

Scope of Application

Article 1. This Act regulates the relationships associated with mediation as an alternative method of resolution of legal and non-legal disputes.

Notion of Mediation

Article 2. Mediation is a voluntary and confidential procedure for out-of-court resolution of disputes, whereby a third party mediator assists the disputants in reaching a settlement.

Subject of Mediation

Article 3. (1) The subject of mediation may be civil, commercial, labour, family and administrative disputes related to consumer rights, and other disputes between natural and/or legal persons.

(2) Mediation shall be conducted in the cases provided in the Criminal Procedure Code.

(3) Mediation shall not be conducted if a law or another statutory instrument provides another procedure for arriving at an agreement.

Organisation of Mediation

Article 4. Mediation shall be implemented by natural persons. Such persons may work together for the purpose of implementing the activity. No persons performing functions of administration of justice in the judiciary system may carry out mediation activities.

Chapter Two PRINCIPLES OF MEDIATION

Voluntary Recourse and Equal Treatment

Article 5. The parties shall have equal opportunities to participate in a mediation procedure. They shall participate in the procedure of their own free will and may withdraw at any time.

Neutrality and Impartiality

Article 6. (1) A mediator must not display partiality and must not impose a resolution of the dispute.

(2) Within a mediation procedure, all questions shall be resolved by mutual agreement between the parties.

Confidentiality

Article 7. Discussions in connection with the dispute are confidential. The participants in a mediation procedure are bound by the obligation to respect the confidentiality of all circumstances, facts and documents that have come to their knowledge in the course of the procedure.

Chapter Three LEGAL STATUS OF MEDIATOR

General Eligibility Requirements

Article 8. Eligibility for mediator service is limited to legally capable persons who have not been convicted of criminal offences by public law and who are entered in the Uniform Register of Mediators with the Minister of Justice.

Rules of Mediator Conduct

Article 9.

(1) A mediator shall act in good faith in compliance with the law, good morals, and the procedural and ethical rules of mediator conduct.

(2) A mediator shall accept to conduct the procedure only if able to guarantee his or her own independence, impartiality and neutrality.

Mediator's Obligations and Liability

Article 10.

(1) A mediator may not give legal advice.

(2) During the procedure, a mediator is obligated to comply with the opinion of each of the disputants.

(3) A mediator shall withdraw from the procedure upon occurrence of any circumstances that would cast doubt on their independence, impartiality and neutrality.

(4) A mediator may not communicate to the other participants in the procedure any circumstances concerning only one of the disputants without the consent of the said disputant.

(5) A mediator is not liable if the parties fail to reach a settlement.

(6) A mediator is not liable for non-performance of the agreement.

Chapter Four MEDIATION PROCEDURE

Initiation of Procedure

Article 11.

(1) A mediation procedure shall commence on the initiative of the disputants, with each of the said disputants having the right to propose a resolution of the dispute through mediation.

(2) A proposal for resolution of the dispute through mediation may also be made by the court or another competent authority to which the dispute has been referred for settlement.

(3) The parties' consent to resolve a possible future dispute through mediation may also be stipulated as a clause of a contract.

Participants

Article 12. (1) A mediation procedure is implemented by one or more mediators selected by the parties.

(2) The disputants participate in the procedure personally or through a representative.

(3) Lawyers, as well as other specialists, may likewise participate in a mediation procedure.

Mediator's Steps

Article 13. (1) Prior to conducting the procedure, the mediator informs the parties of the essence of mediation and of the consequences of it and requires the written or oral consent of the said participating parties.

(2) The mediator is obligated to indicate all circumstances that may give rise to reasonable doubt in the parties as to the impartiality and neutrality of the mediator.

(3) In the course of the procedure, the essence of the dispute is clarified, the mutually acceptable solution options are specified, and the possible framework of an agreement is outlined.

(4) Upon performing the above steps, the mediator may schedule separate meetings with each of the parties, with due respect for the equal rights of the participants in the procedure.

Grounds for Suspending the Procedure

Article 14.

(1) Mediation is suspended:

1. by common agreement between the parties, or at the request of one of the parties;

2. upon the death of the mediator; 3. in the cases detailed in Article 10 (3) herein.

(2) If mediation is conducted while a proceeding is pending, the parties should inform the competent authority of the suspension of the procedure.

Grounds for Terminating the Procedure

Article 15.

(1) A mediation procedure is terminated:

1. upon reaching a settlement;
2. by mutual agreement between the parties;
3. upon withdrawal of one of the parties;
4. upon the death of a disputant;
5. upon dissolution of a disputant if a legal person.

(2) The agreement of the parties to terminate the dispute must be expressed clearly and unequivocally.

(3) Upon termination of a mediation procedure, a pending proceeding that has been suspended shall be resumed in accordance with the provisions of the law.

Chapter Five AGREEMENT

Form and Content

Article 16. The form and content of the agreement shall be determined by the parties. The form may be oral, written or written with notarisation. A written agreement states the place and date where the said agreement was reached, the names of the parties and the addresses of these, the points of agreement, and the name of the mediator. It must be signed by the parties.

Effect of Agreement

Article 17.

(1) The agreement is binding only for the disputants and may not be held against any persons who did not participate in the procedure.

(2) The agreement is binding for the parties only with respect to the points of agreement and may not be in conflict with the law and morals.

TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

§ 1. Within six months after this Act enters into force, the Minister of Justice will adopt mediator training standards, Procedural and Ethical Rules of Mediator Conduct, and will establish and maintain a Uniform Register of Mediators.

§ 2. The implementation of this Act is entrusted to the Minister of Justice.

This Act was passed by the 39th National Assembly on the 2 December 2004, and the Official Seal of the National Assembly has been affixed to it.

Protection against Domestic Violence Act

Promulgated, State Gazette, issue 27 of 29 March 2005

Chapter One GENERAL PROVISIONS

Article. 1.

- (1) This law governs the rights of individuals who have suffered from domestic violence, the protection measures, and the procedure applied for imposing these measures.
- (2) Liability under this Act does not preclude the civil and criminal liability of the respondent.

Article. 2. Domestic violence is any act of physical, mental or sexual violence, and any attempt at such violence, as well as the forcible restriction of individual freedom and privacy, committed against individuals who have or have had family or kinship ties or live or have lived in the same home.

Article. 3. Protection under this Act may be sought by any individual who has suffered from domestic violence committed by:

1. a spouse or former spouse;
2. a person with whom the individual lives or has lived;
3. a person with whom the individual has a child;
4. an ascendant;
5. a descendant;
6. a sibling;
7. a relative by affinity up to the second degree;
8. a guardian or foster parent.

Article. 4.

(1) In the event of domestic violence the victim has the right to seek protection from the court.

(2) In cases where evidence exists that there is a direct and imminent threat to the life or health of the victim, the victim may file an application with the police authorities in order to impose emergency measures pursuant to Section 76 of the Ministry of Interior Act. The bodies of the Ministry of Interior shall forward the application to the court together with the explanations of the respondent, if such explanations have been provided, and the record of any measures imposed, describing the circumstances that call for emergency court protection.

(3) At the request of the victim, a medical doctor must issue a document to establish in writing any injuries or traces of violence found on the victim by the doctor.

Article. 5.

(1) Protection against domestic violence is implemented through any of the following:

1. placing the respondent under an obligation to refrain from committing domestic violence;
2. removing the respondent from the common dwelling for a period specified by the court;
3. prohibiting the respondent from being in the vicinity of the home, place of work, and the places where the victim has his or her social contacts or recreation, on such terms and conditions and for such a period as specified by the court;
4. temporarily relocating the residence of the child with the parent who is the victim or with the parent who has not carried out the violent act in question on such terms and conditions and for such a period as specified by the court, provided that this is not inconsistent with the best interests of the child;
5. placing the respondent under an obligation to attend specialised programmes;
6. advising the victims to attend recovery programmes.

(2) The measures under subsection 1, points 2, 3, and 4 are imposed for a period from one month to one year.

(3) In all cases, with the order under Section 15(1) the court will also impose a fine of 200 to 1000 Levs.

Article. 6.

(1) The State shall ensure the implementation of programmes aimed at preventing and protecting against domestic violence, as well as programmes providing assistance to the victims.

(2) The bodies of the Executive branch shall select and train the persons in charge of protection by virtue of this Act.

(3) The bodies of the Executive branch and the natural and legal persons registered by virtue of Article 18(Z) and (3) of the Social Assistance Act shall work together to provide protection for the victims of domestic violence.

(4) The persons referred to in subsection 3 shall develop, organise the implementation of, and implement the programmes under Section 5(1), points 5 and 6.

Chapter Two

PROCEEDINGS FOR IMPOSING PROTECTION MEASURES AGAINST DOMESTIC VIOLENCE

Division 1

General Provisions

Article. 7.

(1) The court competent for imposing a measure is the regional court in the area where the current address of the victim is found or, in the cases referred to in Article 4(2), the regional court in the area of the local police department where protection was sought.

(2) The court before which there is pending litigation between the victim and the respondent or litigation involving any of the parties based on a provision of the Family Code or of the Child Protection Act is competent for imposing a protection measure at any stage of the proceeding.

Article. 8. The proceeding for issuing an order may be instituted:

1. on application by the victim;
2. at the request of the Director of the Social Assistance Directorate;
3. whenever emergency court protection is sought, on an application by a sibling or by a person who is a relative to the victim in the direct line irrespective of the degree of kinship.

Article. 9.

(1) The application or request is in writing and must contain:

1. the names, the address, and the personal ID number of the applicant or the individual that has filed the request; if a victim cannot or is unwilling to disclose his or her address, he or she may identify an address for litigation purposes;
 2. the names and the current address of the respondent or any other address where the latter may be summoned, including a telephone and fax number;
 3. information concerning the family, kinship or factual ties between the victim and the respondent;
 4. a description of the facts and circumstances under which domestic violence occurred;
 5. a signature.
- (2) In the cases referred to in Section 8, points 2 and 3 the court shall, ex officio, involve the victim as a party.
- (3) A statement by the applicant concerning the violence in question shall also be enclosed in the application under Section 8, point 1.

(4) At the request of the applicant the court shall seek ex officio with respect to the respondent a criminal record certificate, information concerning any measures imposed under this Act, and a certificate showing whether or not the respondent is registered at any psychiatric establishment.

Article. 10.

(1) The application or request is filed within one month from the date on which the act of domestic violence occurred.

(2) The application or request is entered in a special register and assigned on the date of filing.

(3) In the cases referred to in Section 4(2) the application is filed via the nearest local police department.

Article. 11.

(1) No costs are charged upon filing an application under Article 8, points 1 and 3.

(2) Upon issuing the order, the court shall direct the respondent to pay costs and expenses.

(3) In the event of refusal to issue an order or if the order is revoked, the costs and expenses are charged to the applicant, while in the cases referred to in Article 8, point 2 the expenses are incurred by the Social Assistance Agency

Division II
Hearing of Case

Article. 12.

(1) On the day on which the application or request is filed the court shall schedule an open hearing to take place no later than 30 days after and shall serve the writ of summons and a copy of the application or request with their enclosures on the defendant, while notifying the latter of his or her obligation to produce evidence.

(2) In the cases under Article 8, points 2 and 3 the victim is summoned as well.

(3) When necessary, the writ of summons is served with the assistance of the police authorities or the mayor.

Article. 13.

(1) Evidence deemed admissible under the Code of Civil Procedure shall also be admissible in proceedings involving protection orders.

(2) The following may also serve as evidence in a proceeding under subarticle 1:

1. records, reports, and any other acts issued by the Social Assistance Directorates, by medical doctors, as well as by psychologists who provided counselling to the victim;

2. documents issued by legal persons providing welfare services and entered in a register at the Social Assistance Agency;

3. the statement made pursuant to Article 9(3).

(3) When no other evidence exists, the court issues a protection order solely based on the statement made pursuant to Article 9(3).

Article. 14.

(1) Where it appears in the information in the application or request that the Ministry of Interior and other state government agencies possess documentary evidence of acts of domestic violence, the relevant body or agency shall forthwith issue authenticated copies of such documents at the request of the victim or his or her representative or attorney, or at the request of the court.

(2) Anyone required to issue a document or copy pursuant to subarticle 1 but who fails to do so is liable for a fine of 100 Levs imposed by the court in accordance with the Code of Civil Procedure.

Article. 15.

(1) The court rules on the application by delivering a judgment in an open hearing.

(2) When the application or request is granted the court issues a protection order.

Article. 16.

(1) With the protection order, the court shall impose one or more protective measures.

(2) The order must include notification of the effects of any failure to comply with the decision, as set out in Section 21(2).

(3) The judgment and the order are served on the parties, and when a measure under Section 5 (1), points 1, 2 and 3 is imposed they are also served on the local police department in the area where the current address of the respondent and the address of the victim are located.

Article. 17.

(1) The court's decision may be appealed against in the district court within seven days from it being served. The appeal is lodged via the court that delivered the judgment, and a copy for the other party is attached. New evidence may be enclosed in the appeal as well.

(2) The appeal does not stop the judgment being carried out.

(3) The regional court forwards a copy of the appeal and of the enclosures to the other party who may, within three days of receiving it, file objections and offer new evidence. After the expiration of that time limit, the appeal together with the enclosures and objections are forwarded to the district court.

(4) The district court handles the appeal within 14 days, in open court, the parties are summoned in accordance with Article 12, and the court rules on the appeal by delivering a judgment on the merits that uphold or reverse or vary the judgment appealed against. When it decides to change the order, the court issues a new order.

(5) The judgment of the district court is final.

Article 18.

(1) When the application or request contains information concerning a direct and impending threat to the life or health of the victim, the regional court, sitting ex parte and in camera, issues an emergency protection order within 24 hours of receiving the application or request.

(2) The order under subsection 1 is served on the parties and forwarded ex officio to the local police department.

(3) When it appears from the information in the file that measures should be undertaken under the Child Protection Act, the court notifies the Director of the Social Assistance Directorate.

(4) The court schedules an open hearing to take place no later than 30 days after and shall serve the writ of summons and a copy of the application or request with their enclosures on the defendant, while notifying the latter of his or her obligation to produce evidence.

(5) In the cases under Article 8, points 2 and 3 the victim is summoned as well.

(6) Where necessary, the writ of summons is served with the assistance of the police authorities or the mayor.

Article. 19. An emergency protection order has effect up until a protection order is issued or until the court refuses the application or request.

Execution of Protection Order

Article. 20. A protection order is subject to immediate execution.

Article. 21.

(1) The police authorities shall ensure that the order is executed when a measure under Article 5 (1), points 1, 2 and 3 has been imposed pursuant to such order.

(2) In the event of the failure to comply with the court order, the police authorities having found such a failure shall arrest the offender and notify the prosecutorial authorities.

Article. 22. The court shall issue ex officio a writ of execution with respect to any fines imposed and the stamp duties and costs applied.

Final Provisions

§ 1. The provisions of the Code of Civil Procedure shall apply mutatis mutandis to any matters not explicitly covered by this Act.

§ 2. The Minister of Interior, the Minister of Justice, the Minister of Labour and Social Policy, the Minister of Health, the Minister of Education and Science, and the Minister of Finance shall develop, within 6 months from this Act entering into force, a Domestic Violence Prevention and Protection Programme.

§ 3. The State shall assist the municipalities and the non-profit legal entities with establishing and supporting services and centres designed to implement the measures under Article 5(1), points 5 and

6.

§ 4. The persons registered by virtue of Article 18(2) and (3) of the Social Assistance Act who provide welfare services and recovery programmes to victims of domestic violence or specialised programmes to perpetrators of such violence must provide the court with a list of available services and programmes.

§ 5. In Section 63(3) of the Ministry of Interior Act (promulgated, State Gazette, issue 122 of 1997, issue 29 of 1998 Judgment No. 3 of the Constitutional Court of 1998; amended, issues 70, 73, and 153 of 1998, issues 30 and 110 of 1999, issues 1 and 29 of 2000, issue 28 of 2001, issues 45 and 119 of 2002, issues 17, 26, 95, 103, 112 and 114 of 2003, issues 15, 70 and 89 of 2004, issues 11 and 19 of 2005), a new third sentence is inserted: "In the event of domestic violence a copy of the notification record shall be provided to the victim upon request."

This Act was passed by the XXXIXth National assembly and the official seal of the National assembly is affixed to it.